

Council of the
European Union

115526/EU XXV.GP
Eingelangt am 16/09/16

Brussels, 7 September 2016
(OR. en, cs)

12016/16

Interinstitutional File:
2016/0148 (COD)

CONSOM 205
MI 559
COMPET 467
TELECOM 154
JUSTCIV 228
DIGIT 97
IND 187
CODEC 1218
PARLNAT 246
INST 354

COVER NOTE

From: Secretary-General of the European Commission,
signed by Mr Jordi AYET PUIGARNAU, Director

date of receipt: 7 September 2016

To: Mr Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretary-General of the Council of
the European Union

Subject: Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND
OF THE COUNCIL on cooperation between national authorities
responsible for the enforcement of consumer protection laws (Text with
EEA relevance)

[doc. 9565/16 CONSOM 126 MI 393 COMPET 333 TELECOM 102
JUSTCIV 149 DIGIT 57 IND 114 CODEC 763 IA 30 - COM (2016) 283
final]

- Reasoned opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and
Proportionality

Delegations will find attached copy of the above mentioned opinion and a courtesy English translation on the Conclusions of the Resolution.

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2016
7. volební období

292.

USNESENÍ
výboru pro evropské záležitosti
z 53. schůze
ze dne 1. září 2016

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Text s významem pro EHP) /kód dokumentu 9565/16, KOM(2016) 283 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí informace ředitele odboru dočasně pověřeného vedením Sekce podnikání, digitální ekonomiky a spotřebitele Ministerstva průmyslu a obchodu Ing. Vladimíra Bártla, MBA, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Lubomíra Toufara a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel

Lubomír Toufar v. r.
zpravodaj

Igor Jakubčík v. r.
místopředseda

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele

KOM(2016) 283 v konečném znění, kód Rady 9565/16
Interinstitucionální spis 2016/0148/COD

- **Právní základ:**
Článek 114 a článek 294 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
7. 6. 2016
- **Datum projednání ve VEZ:**
28. 6. 2016 (1. kolo)
- **Procedura:**
Řádný legislativní postup.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 30. června 2016, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 20. července 2016 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh není v souladu s principem subsidiarity (viz. dále).
- **Odůvodnění a předmět:**
Návrh nařízení nahrazuje původní nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (dále také jen „nařízení SOOS“), a to za účelem lepšího přizpůsobení se výzvám digitální ekonomiky a rozvoje přeshraničního obchodu. Původní znění nařízení bylo přijato v roce 2004 a je uplatňováno od roku 2006.
Návrh nařízení byl Komisí zveřejněn dne 25. května 2016 a je součástí legislativního balíčku ke stimulaci přeshraničního elektronického obchodu, jenž současně zahrnuje také návrh nařízení o řešení zeměpisného blokování, návrh nařízení o službách přeshraničního doručování balíků a pokyny k provádění/uplatňování směrnice o nekalých obchodních praktikách.
Komise postupně v průběhu několika let prováděla posouzení fungování nařízení SOOS, ve kterém se zaměřovala na to, zda jsou řádně naplňovány jeho cíle. V květnu 2016 zveřejnila zprávu o hodnocení účinnosti nařízení SOOS¹, kterou vypracovala podle článku 21a tohoto nařízení, podle něhož měla Komise 10 let po zahájení uplatňování nařízení posoudit jeho mechanismy, fungování a účinnost. Ze zprávy o fungování nařízení SOOS vyplývá, že předchozí externí hodnocení i veřejná konzultace poukázaly na existující problémy, jež jsou na

¹ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě Hodnocení účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“), KOM(2016)284 v konečném znění.

újmou účinnosti tohoto nařízení. V praxi se jedná např. o nemožnost získávat informace o skutečné totožnosti obchodníka nebo efektivně žádat o pomoc při vymáhání právních předpisů na ochranu spotřebitele jiné orgány či třetí strany. Problémy byly identifikovány také v nedostatečném sdílení informací o trhu, např. v neefektivním odesílání varovných zpráv. V neposlední řadě jsou zde také nedostatečné mechanismy pro řešení protiprávního jednání postihujícího několik zemí současně, kdy jednotlivé orgány musí jednat samostatně v téměř shodných případech týkajících se více zemí EU, což s sebou nese zbytečné náklady. Uvedené problémy spočívají v nedostatečných pravomocích příslušných orgánů k tomu, aby mohly rychle a efektivně spolupracovat, především v digitálním prostředí.

Komise se proto rozhodla zcela nahradit stávající nařízení SOOS novou konsolidovanou verzí, jež by rozšířila jeho působnost a zvýšila jeho účinnost.

Obecným cílem návrhu nařízení je tedy vypracovat moderní, účinný a účelný mechanismus vedoucí ke snížení újmy spotřebitele vznikající přeshraničním a rozsáhlým porušováním spotřebitelského práva EU. Návrh nařízení má zejména napomoci tomu, aby byla porušování spotřebitelského práva včas odhalována a donucovací orgány přijímaly ve stejných případech porušení práva stejné závěry. Spotřebitelům bude návrhem nařízení zajištěna větší ochrana při přeshraničním nakupování a zejména při nákupech uskutečněných on-line. Návrh nařízení má konkrétně napomoci předejít takovým situacím, kdy je spotřebitelům při přeshraničním nakupování (zejména on-line) způsobena újma např. tím, že objednané zboží z jiného členského státu EU není vůbec dodáno či jsou jim sděleny klamavé informace o platebních podmínkách nebo je automaticky provedena platba za objednané zboží bez jejich souhlasu.

- **Obsah a dopad:**

Návrh nařízení nahrazuje stávající znění nařízení SOOS. Jeho cílem je přinést účinný a účelný mechanismus pro výměnu informací mezi příslušnými vnitrostátními orgány a je-li to nezbytné, umožnit přijetí opatření k vymáhání spotřebitelského práva v přeshraničních případech. Oproti stávajícímu znění nařízení SOOS má být vyjasněna jeho působnost, aby se vztahovalo i na rozsáhlá porušení spotřebitelského práva, k nimž dochází ve více členských státech EU.

Dále by měly být upřesněny minimální pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů tak, aby si mohly vyžádat informace a měly přístup k potřebným důkazům. Určení příslušných vnitrostátních orgánů SOOS a dalších subjektů dle nařízení SOOS zůstane nadále v kompetenci členských států. Úkolem členských států bude, aby příslušným orgánům SOOS poskytly dostatečné lidské a další zdroje k tomu, aby byly způsobilé plnit své povinnosti vyplývající pro ně z návrhu nařízení.

Návrh nařízení zahrnuje 8 kapitol rozdělených do 53 článků a má jednu přílohu.

Působnost a definice (Úvodní ustanovení – článek 1 až 4)

V úvodních ustanoveních návrhu nařízení je vymezena jeho působnost, která je oproti stávajícímu znění nařízení SOOS rozšířena na rozsáhlá porušování právních předpisů na ochranu spotřebitele a ukončená porušování právních předpisů. Ukončeným porušováním právních předpisů se rozumí protiprávní situace, jež mají krátké trvání a skončí dříve, než je možné vůči jejich autorům přijmout sankční opatření, avšak mohou i posléze způsobit újmu spotřebitelům (např. krátkodobé reklamní kampaně). V souvislosti s rozšířením působnosti nařízení SOOS došlo také k aktualizaci definic některých pojmů.

Příslušné orgány a jejich pravomoci (článek 5 až 10)

Návrh nařízení zde stanoví, jakým způsobem jmenovat příslušné orgány a ústřední styčné úřady. Zároveň objasňuje úlohu ústředních styčných úřadů. Návrh nařízení členským státům neukládá, aby příslušným orgánům udělily pravomoc ukládat trestní sankce. Příslušné orgány mají mít v souladu s návrhem nařízení pouze pravomoc ukládat sankce civilní. Z uvedeného důvodu návrh nařízení v této kapitole na členských státech požaduje, aby příslušným orgánům

pro případ potřeby zajistily dostatečnou podporu ze strany orgánů oprávněných ukládat trestněprávní opatření.

Návrh nařízení současně stanovuje určité *minimální pravomoci, jimiž jsou členské státy povinny vybavit příslušné orgány* k tomu, aby mohly navzájem účinně spolupracovat a přeshraničně vymáhat spotřebitelské právo. Soubor těchto minimálních pravomocí byl oproti čl. 4 odst. 6 současného znění nařízení SOOS rozšířen a nově zahrnuje např. pravomoc provádět zkušební nákupy a fiktivní nákupy, pravomoc přijímat prozatímní opatření, blokovat webové stránky a ukládat sankce a zajišťovat odškodnění spotřebitele v přeshraničním kontextu. Některé stávající pravomoci jsou pak upřesněny, aby bylo zajištěno jejich jednotné uplatňování v rámci EU, např. pravomoc žádat o informace a dokumenty nebo provádět kontroly na místě. Návrh nařízení členskými státem umožňuje, aby minimální pravomoci byly uplatňovány prostřednictvím podání k soudům.

Mechanismus vzájemné pomoci (článek 11 až 15)

Návrh nařízení upravuje mechanismus vzájemné pomoci, jenž zahrnuje dva nástroje:

- i. Žádosti o informace, jež umožní příslušným orgánům získávat informace a důkazy přes hranice;
- ii. Žádosti o opatření v oblasti vymáhání práva.

Mechanismus vzájemné pomoci bude sloužit k uplatňování právních předpisů EU na ochranu spotřebitele v přeshraničních situacích (např. v případě, kdy bude spotřebitel v jednom členském státě poškozen obchodníkem se sídlem v jiném členském státě).

Návrh nařízení zároveň uvádí, ve kterých situacích může příslušný orgán odmítnout vyhovět žádosti o informace nebo žádosti o opatření vymáhání práva. V takovém případě příslušný orgán informuje dožadující orgán, stejně tak jako Komisi, o důvodech, které jej k odmítnutí vedly. Komise může v případě neshody mezi dožadujícím a dožádaným orgánem vydat k věci stanovisko, a to buď na základě postoupení věci ze strany dožadujícího orgánu, nebo i z vlastní iniciativy.

Komise má přístup k žádostem v rámci mechanismu vzájemné pomoci. Úkolem Komise je mimo jiné i monitorování fungování mechanismu vzájemné pomoci a dodržování stanovených postupů a lhůt ze strany příslušných orgánů.

Koordinovaný dozor, vyšetřování a mechanismy vymáhání práva u rozsáhlého porušování právních předpisů na ochranu spotřebitele (článek 16 až 32)

Návrh nařízení dále obsahuje ustanovení poskytující nástroje k vyšetřování a vymáhání práva při řešení případů rozsáhlých porušování právních předpisů na ochranu spotřebitele. Jedná se o tzv. koordinovaná opatření, společná opatření proti rozsáhlým porušováním právních předpisů na ochranu spotřebitele s unijní dimenzí a koordinovaná vyšetřování spotřebitelských trhů.

Koordinovaná opatření

Návrh nařízení umožňuje orgánům příslušným pro vymáhání práva, aby přistoupily ke koordinovaným vyšetřovacím opatřením a opatřením pro vymáhání práva. Příslušné orgány mohou také k případu zaujmout společný postoj nebo zmocnit jeden orgán k přijetí opatření pro vymáhání práva i jménem spotřebitelů v dalších členských státech dotčeným porušováním spotřebitelského práva.

Společná opatření proti rozsáhlým porušováním právních předpisů na ochranu spotřebitele

Společná opatření proti rozsáhlým porušováním právních předpisů představují nástroj k řešení porušení spotřebitelského práva s unijní dimenzí. Návrh nařízení stanovuje kritéria pro určení, kdy se jedná o takto rozsáhlé porušení spotřebitelského práva. Tato kritéria vychází z počtu zemí, na jejichž území k porušování spotřebitelského práva dochází, a dále z počtu obyvatel

těchto zemí, kteří jsou protiprávním jednáním dotčeni. Aby se jednalo o rozsáhlé porušení spotřebitelského práva s unijní dimenzí, musí být splněna obě kritéria současně.

Posouzení, zda se jedná o porušování spotřebitelského práva s unijní dimenzí, přísluší Komisi, která, pokud usoudí, že se o takové porušení spotřebitelského práva jedná, zahájí společné opatření. Komise v tomto případě také koordinuje vyšetřovací a další opatření přijatá členskými státy za účelem ukončení porušování práva.

Koordinovaná vyšetřování spotřebitelských trhů

Návrh nařízení umožňuje provedení koordinovaného vyšetřování spotřebitelských trhů (tzv. sweep) v případech, kdy tržní trendy, stížnosti spotřebitelů nebo jiné ukazatele naznačují, že by mohlo docházet k rozsáhlým porušováním právních předpisů na ochranu spotřebitele. Koordinátorem tohoto vyšetřování je Komise.

Návrh nařízení dále obsahuje společná ustanovení pro koordinovaná a společná opatření (právo na obhajobu, úlohu koordinátora, jazykový režim apod.)

Mechanismus dozoru nad spoluprací v oblasti ochrany spotřebitele (článek 33 až 36)

Návrh nařízení předpokládá zavedení mechanismu dozoru nad spoluprací v oblasti ochrany spotřebitele, aby si členské státy mohly vzájemně vyměňovat informace týkající se protiprávního jednání nebo podezření na protiprávní jednání.

Návrh nařízení zavádí také tzv. „výstrahu“, která spočívá v tom, že pokud dochází k porušování spotřebitelského práva na území některého členského státu a takové porušování by mohlo mít negativní vliv na zájmy spotřebitelů v jiných členských státech, informuje o tom příslušný orgán bez odkladu Komisi a další příslušné orgány s využitím standardního formuláře a databáze. Do tohoto výstražného mechanismu se mohou zapojit i další subjekty jmenované členskými státy, např. spotřebitelské organizace, obchodní sdružení. Tyto subjekty jsou však oprávněny pouze zveřejňovat „výstrahy pro informaci“, k informacím a výstrahám vyměňovaným mezi příslušnými orgány přístup nemají s ohledem na ochranu profesního tajemství.

Další celounijní činnosti (článek 37 až 40)

Návrh nařízení upravuje také další činnosti související s uplatňováním práva EU na ochranu spotřebitele, např. pokud se jedná o vzájemnou výměnu úředníků, výměnu informací o spotřebitelské politice či mezinárodní spolupráci se třetími zeměmi.

Profesní a obchodní tajemství a další ujednání (článek 41 až 47)

Návrh nařízení zde stanovuje pravidla a omezení pro použití důkazů, dokumentů, informací, vysvětlení a nálezů z vyšetřování učiněných příslušným orgánem.

Dále je zde zakotveno, že členské státy nemohou požadovat po členském státu dožadujícího orgánu náhradu nákladů za poskytnutou vzájemnou pomoc s výjimkou ztrát vzniklých v důsledku opatření, která byla poté soudem prohlášena za nedůvodná, pokud se jedná o skutkovou podstatu protiprávního jednání.

Návrh nařízení obsahuje také ustanovení o databázi a systému pro výměnu informací o porušování práva. Tato elektronická databáze má být vedena Komisí, která do ní má ukládat a zpracovávat informace o porušování a hrozícím porušování spotřebitelského práva, o žádostech o vzájemnou pomoc apod. Přístup do databáze budou mít pouze příslušné vnitrostátní orgány a Komise.

Členským státům je návrhem nařízení uloženo, aby každé dva roky předložily Komisi dvouletý plán vymáhání práva prostřednictvím standardního internetového formuláře. Tato povinnost nahrazuje dvouletou ohlašovací povinnost dle nařízení SOOS ve stávajícím znění. Plán vymáhání práva by měl obsahovat návrhem nařízení stanovené údaje mající vliv na zájmy spotřebitelů, jako jsou např. informace týkající se tržních trendů. Tento plán by měl také zajistit stanovení priorit činností a účinnější využívání zdrojů pro boj proti porušování práva na

jednotném trhu EU. Členské státy jsou totiž povinny do tohoto plánu zahrnout i přehled zdrojů dostupných a poskytnutých pro vymáhání právních předpisů na ochranu spotřebitele v uplynulém dvouletém období a prohlášení o zdrojích poskytnutých na provádění tohoto nařízení pro následující období.

Závěrečná ustanovení (článek 48 až 53)

Členské státy budou podle návrhu nařízení povinny Komisi neprodleně sdělit znění všech vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v souvislosti s návrhem nařízení a znění dohod uzavřených v oblasti působnosti nařízení.

Příloha návrhu nařízení

Návrhem nařízení se aktualizuje příloha nařízení SOOS, která obsahuje seznam právních předpisů, na něž se návrh nařízení vztahuje. Cílem této aktualizace je rozšíření působnosti nařízení o právní předpisy EU na ochranu spotřebitele, kterých se nařízení v současné době netýká. Do přílohy nařízení SOOS je nově navrhováno zařadit např. směrnici o úvěrech na bydlení, směrnici o platebních účtech, nařízení o právech cestujících v železniční dopravě, nařízení o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě, cenová ustanovení z nařízení o leteckých službách a článek 20 směrnice o službách. Z přílohy návrhu nařízení mají být naopak vypuštěny právní předpisy, které již nejsou platné.

• Stanovisko vlády ČR:

Vláda ČR shledává návrh nařízení přínosný v tom ohledu, že představuje aktualizaci stávající právní úpravy, jež by měla vést k aktivnějšímu a důslednějšímu vymáhání právních předpisů na ochranu spotřebitele. Současně vláda ČR hodnotí pozitivně právní zakotvení některých institutů, které jsou již v praxi používány, avšak neexistuje pro ně vhodný právní základ, což může vést k právní nejistotě (např. sweepy).

Vláda ČR má naopak výhrady ke třem novým pravidlům, která mají být návrhem nařízení zavedena. Za sporné považuje zejména minimální pravomoci, jimiž mají povinně disponovat příslušné orgány, pokud se jedná o rozsah těchto pravomocí a detailnost jejich úpravy. Konkrétně vláda ČR vyjádřila obavu, že takto stanovené minimální pravomoci jsou způsobilé zasahovat do principů správního trestání, kontrolních mechanismů i trestního řízení. Vláda ČR s minimálními pravomocemi příslušných orgánů v aktuálně navržené podobě nesouhlasí.

Vláda ČR také vyjádřila znepokojení, pokud se jedná o množství pravomocí Komise k vydávání prováděcích aktů, kterými může Komise podrobněji upravit jednotlivé mechanismy spolupráce (především pokud jde o mechanismus vzájemné pomoci, koordinovaný dozor, mechanismy vymáhání práva u rozsáhlého porušování právních předpisů na ochranu spotřebitele, mechanismus dozoru nad spoluprací v oblasti ochrany spotřebitele).

Vláda ČR má také pochybnosti, pokud jde o ustanovení návrhu nařízení s negativními dopady na administrativní zátěž orgánů dozoru (vypracovávání národních plánů vymáhání práva a stanovování priorit).

Ve stanovisku vlády ČR jsou dále uvedeny připomínky k jednotlivým kapitolám návrhu nařízení.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Dopad na státní rozpočet bude spočívat v nutnosti navýšení lidských zdrojů a finančních prostředků v příslušných dozorových orgánech.

Pokud se jedná o dopady na právní řád, bude nezbytné provést změnu právních předpisů týkajících se 17 správních úřadů a jejich pravomocí v oblasti přeshraniční spolupráce. Pravděpodobně bude nezbytná také změna relevantních procesních právních předpisů.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Bylo zahájeno projednávání návrhu nařízení v pracovní skupině Rady EU pro ochranu a informování spotřebitele. Návrh nařízení byl dne 9. června 2016 přikázán Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) Evropského parlamentu. Další harmonogram projednávání návrhu nařízení v orgánech EU prozatím není znám.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti:

1. **b e r e n a v ě d o m í** návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, KOM(2016)283 v konečném znění, kód Rady 9565/16;
2. **o b e c n ě v í t á** iniciativu Komise vedoucí ke zlepšení účinné spolupráce a koordinace v oblasti vymáhání právních předpisů EU na ochranu spotřebitele;
3. **n e z p o c h y b ň u j e** potřebu revize stávajícího znění nařízení s ohledem na rozvoj digitálního trhu a přeshraničního obchodování;
4. **j e s i v ě d o m s k u t e č n o s t i**, že členské státy EU nemohou v přeshraničních situacích porušování spotřebitelského práva samostatně dosáhnout účinného vymáhání právních předpisů EU na ochranu spotřebitele;
5. **j e m u z n á m a o k o l n o s t**, že rozdílné vnitrostátní právní normy na ochranu spotřebitele, stejně tak jako hranice jurisdikcí, mohou být na újmu účinnému vymáhání spotřebitelského práva v přeshraničních situacích;
6. **m á v š a k z a t o**, že návrh nařízení jde v některých svých aspektech nad rámec nezbytný k dosažení svých deklarovaných cílů a zasahuje tím do pravomocí členských států EU;
7. v souladu s čl. 6 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojeného ke Smlouvám tedy k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, **p ř i j í m á o d ů v o d n ě n ě s t a n o v i s k o**, a to především z následujících důvodů:
 - i. Stanovení minimálních pravomocí příslušných orgánů v takovém rozsahu, v jakém jsou obsaženy v návrhu nařízení, jde nad rámec pravomocí svěřených EU v oblasti správní spolupráce, v níž má EU pouze podporovat, koordinovat a doplňovat činnost členských států;
 - ii. Při stanovení závazných minimálních pravomocí příslušných orgánů nebyly dostatečně vzaty v úvahu právní tradice členských států a otázky jednotnosti a konzistentnosti jejich právních řádů, neboť příslušné orgány by v důsledku přijetí takové právní úpravy mohly mít zakotveny rozdílné pravomoci v případech vnitrostátního a přeshraničního porušování spotřebitelského práva;
 - iii. Zavedení omezeného období pěti let pro možnost ukládat sankce v případě ukončených porušování právních předpisů v článku 4 návrhu nařízení jde nad rámec právní úpravy nezbytné k dosažení deklarovaných cílů návrhů nařízení a nerespektuje vnitrostátní právní úpravu členských států týkající se promlčení;
 - iv. Pravomoci svěřené Komisi k přijímání prováděcích aktů jsou v návrhu nařízení příliš časté a rozsáhlé a jejich obsahem často má být materie, která by vzhledem ke své

důležitosti měla být součástí vlastního textu nařízení (např. čl. 10, čl. 11 odst. 5., čl. 12 odst. 5), čímž jsou členské státy zkráceny na svých možnostech ovlivnit podobu legislativy EU v těchto oblastech;

- v. Monitorování provádění vnitrostátních plánů vymáhání práva ve smyslu čl. 46 návrhu nařízení včetně udílení rad a stanovování referenčních hodnot pro nezbytné zdroje k provádění návrhu nařízení zasahuje do pravomocí členských států v oblasti vymáhání práva nad míru nezbytnou k naplnění cílů návrhu nařízení;

8. pověřuje předsedu výboru pro evropské záležitosti, aby v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny postoupil toto usnesení prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny vládě, předsedovi Senátu, předsedovi Evropského parlamentu, předsedovi Rady a předsedovi Evropské komise.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel

Lubomír Toufar v. r.
zpravodaj

Igor Jakubčík v. r.
místopředseda

PARLIAMENT OF THE CZECH REPUBLIC
Chamber of Deputies
Committee for European Affairs

Resolution No. 292

53nd session on 1st September 2016

to the Proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council on cooperation between national authorities responsible for the enforcement of consumer protection laws /COM(2016) 283 final, Council reference 9565/16/

Conclusions of the Resolution:

The Committee on EU affairs:

1. Considered the Proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council on cooperation between national authorities responsible for the enforcement of consumer protection laws, COM(2016) 283 final, Council reference 9565/16;
2. Generally welcomes the initiative of the EU Commission focusing on improving the efficient coordination and cooperation in the enforcement of the EU consumer protection laws;
3. Does not question a need to revise the current regulation considering the development of digital marketing and cross-border purchasing;
4. Is well aware of the fact that EU member states are not able to independently achieve the efficient enforcement of EU consumer protection laws in cross-border situations;
5. Takes into the consideration the fact that different national laws on consumer protection as well as borders of jurisdiction can hinder the efficient enforcement of the EU consumer protection laws in cross-border situations;
6. Comes however to the conclusion that some aspects of the proposal for a regulation are beyond the what is necessary to achieve declared objectives and therefore intervene into powers of member states;
7. **Adopts the reasoned opinion** pursuant to the article 6 of the Protocol (No 2) on the application of the principles of subsidiarity and proportionality, on the Proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council on cooperation between national authorities responsible for the enforcement of consumer protection laws, considering the following arguments:
 - i. Establishing of binding “minimum powers” of competent authorities to the extent that is suggested in the proposal for a regulation goes beyond the powers conferred to the EU in the field of administrative cooperation where the EU should only support, coordinate or supplement the actions of the Member States;
 - ii. While introducing a list of minimum powers sufficient consideration has not been given to the legal tradition of member states and related questions of consistency

and uniformity of their national legal orders, which may lead to a situation when competent authorities have a different set of powers regarding the purely national and cross-border infringements of consumer protection laws;

- iii. Setting the limitation period of 5 years for the imposition of penalties in case when infringements have ceased before enforcement started or could be completed does not respect the national rules of member states on lapsing;
 - iv. Implementing powers conferred to the EU Commission in the proposal for regulation are too extensive and frequent and some of the relevant rules that are expected to be regulated by an implementing act shall rather be included directly into the wording of the proposal for regulation (ex. Article 10, par. 5, Article 11, par. 5, Article 12 par. 5). This situation hinders member states' possibility to influence the EU law in the fields covered by implementing powers;
 - v. Monitoring of national enforcement plans pursuant to the Article 46 of the proposal for regulation including a possibility for the EU Commission to give advice concerning the implementation of national enforcement plans and establishing of benchmarks as regards resources necessary for the implementation intervene with the powers of member states in the field of law enforcement beyond the what is necessary to meet the objectives of the proposal for a regulation;
8. Nominates the Chairman of the Committee on EU affairs to submit the reasoned opinion via the Chairman of the Chamber of Deputies to the Government, to the Chairman of the Senate, to the Chairman of the European Parliament, to the Chairman of the Council of the EU and to the Chairman of the European Commission, pursuant to the Rules of Procedures of the Chamber of Deputies.